

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تقدیم به:

پدر و مادر عزیزم

که هر چه دارم از برکت وجود آنهاست

و تقدیم به

خواهر عزیز و برادران فداکارم

و همه عزیزانی که دوستان دارم

دانشگاه سیستان و بلوچستان

تحصیلات تکمیلی

پایان نامه کارشناسی ارشد ریاضی کاربردی- گرایش تحقیق در عملیات

عنوان:

دسته بندی واحدهای تصمیم گیری در تحلیل پوششی داده ها

استاد راهنما:

دکتر فرانک حسین زاده سلجوقی

تحقیق و نگارش:

زهرا الهی مقدم

بهمن ۱۳۹۱

سپاس‌گزاری

سپاس گزار کسانی هستم که سر آغاز تولد من هستند،
از یکی زاده می شوم و از دیگری جاودانه،
استادی که سپیدی را بر تخته سیاه زندگیم نگاشت
و پدر و مادری که تار مویی از آن‌ها به پای من سیاه نماند.
از استاد فرهیخته و گرانقدر سرکار خانم دکتر حسین زاده سلجوقی که با هدایتگری و راهنمایی‌های ارزنده
خویش سختی‌های این مسیر را بر من آسان نموده‌اند سپاس‌گزاری می‌کنم.
همچنین از زحمات بی‌دریغ پدر و مادر عزیزم و برادران دلسوز و خواهر فداکارم که همیشه مشوق بنده در
امر تحصیل علم و دانش بوده‌اند، تشکر و قدردانی می‌نمایم.

زهره الهی مقدم

بهمن ۱۳۹۱

چکیده

تحلیل پوششی داده ها روشی برای ارزیابی عملکرد سازمانها و واحدهای تصمیم گیری است. این روش واحدها را به چهار دسته شامل: ناکارا، کارای ضعیف، کارای غیر راسی، کارای راسی تقسیم می کند. در این پایان نامه دسته جدیدی از واحدهای تصمیم گیری به نام نقاط اتکا را معرفی می کنیم. یک نقطه اتکا روی اشتراک بین مرز کارایی و قسمت آزاد مرز قرار دارد. در واقع یک نقطه اتکا، کارای راسی است که مرز کارایی ضعیف را می سازد. حذف نقاط اتکا مرز کارایی را تغییر می دهد و باعث حذف ناحیه ای از مجموعه امکان تولید می شود. نقطه اتکا دارای این ویژگی نیز می باشد که تغییر در ورودی یا خروجی آن، مرز کارایی را تغییر داده و با افزایش ورودی یا کاهش خروجی نقطه جدید هنوز روی مرز بوده و کارای راسی می باشد. از این رو ویژگی های یک نقطه اتکا اهمیت آن را آشکار می سازد. با توجه به اهمیت این نقاط، در این پایان نامه روش هایی که سریعتر نقاط اتکا را شناسایی می کند، پیشنهاد می دهیم. در ابتدا الگوریتم های بیان شده برای شناسایی این نقاط را مطرح می کنیم و سپس با استفاده از خواص این نقاط روش های مختلفی از جمله روش ابرکارایی اصلاح شده را که با محاسبات کمتری، نقاط اتکا را شناسایی می کند، پیشنهاد می کنیم. با حل مثال عددی به تشریح روش پیشنهادی و مقایسه نتایج آن با سایر روش ها می پردازیم. در پایان نیز تحلیل حساسیت را در مورد نقطه اتکا بکار می بریم و ناحیه اطمینان یک نقطه اتکا را بدست می آوریم. با توجه به نتایج مشاهده می شود که ناحیه اطمینان یک نقطه اتکا نامتناهی است. واژگان کلیدی: تحلیل پوششی داده ها، نقاط اتکا، مرز کارایی، ابرصفحه، ابرکارایی، تحلیل حساسیت.

فهرست مطالب

ط	فهرست شکل‌ها
ی	فهرست جدول‌ها
۱	۱ مقدمات و مفاهیم پایه
۲	۱-۱ مقدمه
۲	۲-۱ کارایی
۳	۳-۱ تابع تولید
۳	۴-۱ تحلیل پوششی داده‌ها (<i>DEA</i>)
۳	۵-۱ مجموعه امکان تولید
۴	۶-۱ مدل‌های اساسی تحلیل پوششی داده‌ها
۶	۱-۶-۱ مدل <i>CCR</i>
۸	۲-۶-۱ مدل <i>BCC</i>
۱۰	۳-۶-۱ مدل ابرکارایی <i>AP</i>
۱۱	۴-۶-۱ مدل جمعی
۱۲	۵-۶-۱ مدل <i>RAM</i>
۱۳	۷-۱ دسته بندی <i>DMU</i> ها
۱۴	۱-۷-۱ <i>DMU</i> های کارا
۱۵	۲-۷-۱ <i>DMU</i> ناکارا
۱۵	۸-۱ ابرصفحه های سازای فضا
۱۹	۲ تعاریف و شناسایی نقاط اتکا
۲۰	۱-۲ مقدمه
۲۰	۲-۲ نقاط اتکا

۲۱	۳-۲ الگوریتم های تشخیص نقاط اتکا
۲۱	۲-۳-۱ الگوریتم بوگنول
۲۸	۲-۳-۲ الگوریتم جهانشاهلو و همکاران
۳۱	۲-۳-۳ یک الگوریتم کلی برای دسته بندی <i>DMU</i> ها
۳۲	۲-۴ مدلی برای تشخیص نقاط اتکا
۳۵	۳ نقاط اتکا و ابرصفحه های سازی فضا
۳۶	۳-۱ مقدمه
۳۶	۳-۲ ابرصفحه های سازی فضا
۳۷	۳-۲-۱ ابرصفحه های قوی
۳۸	۳-۲-۲ ابرصفحه های ضعیف
۴۳	۳-۳ ارتباط نقاط اتکا و ابرصفحه های سازی فضا
۴۸	۴ نقاط اتکا و بازه کارایی و مدل ابرکارایی اصلاح شده
۴۹	۴-۱ مقدمه
۴۹	۴-۲ نقاط اتکا و بازه کارایی و ناکارایی
۵۰	۴-۲-۱ بازه کارایی برای داده های قطعی
۵۲	۴-۲-۲ بازه ناکارایی برای داده های قطعی
۵۳	۴-۲-۳ بازه کارایی با استفاده از مدل <i>RAM</i>
۵۴	۴-۲-۴ بازه ناکارایی با استفاده از مدل <i>RAM</i>
۵۷	۴-۳ تشخیص نقاط اتکا بوسیله مدل ابرکارایی اصلاح شده
۶۴	۵ تحلیل حساسیت نقطه اتکا
۶۵	۵-۱ مقدمه
۶۵	۵-۲ تحلیل حساسیت واحد کارا
۶۷	۵-۳ تحلیل حساسیت نقطه اتکا
۷۱	مراجع
۷۳	واژه نامه انگلیسی به فارسی

فهرست شکل‌ها

۱۴	شکل ۱-۱	جواب چندگانه برای مرجع یک واحد.
۱۶	شکل ۲-۱	انواع DMU .
۲۵	شکل ۱-۲	مرز کارایی با استفاده از جدول ۱-۲.
۲۶	شکل ۲-۲	تصویر ساده DMU های کارا با حذف ورودی اول.
۲۷	شکل ۳-۲	تصویر ساده DMU های کارا با حذف ورودی دوم.
۲۸	شکل ۴-۲	تصویر ساده DMU های کارا با حذف خروجی.
۳۷	شکل ۱-۳	ابریصفحه های گذرا از DMU_k .
۴۵	شکل ۲-۳	مرز کارایی داده های مثال ۱-۳.
۶۷	شکل ۱-۵	ناحیه اطمینان واحد کارای B .
۶۸	شکل ۲-۵	مرز کارایی داده های مثال ۱-۳.
۶۹	شکل ۳-۵	مرز کارایی با حذف DMU_2 .

فهرست جدول‌ها

جدول ۱-۱	مقادیر ورودی و خروجی واحدهای تصمیم‌گیری.	۱۳
جدول ۱-۲	ورودی و خروجی واحدهای تصمیم‌گیری مثال ۱-۲.	۲۴
جدول ۲-۲	کارایی <i>DMU</i> .	۲۵
جدول ۳-۲	کارایی واحدهای کارا با حذف ورودی اول.	۲۶
جدول ۴-۲	کارایی واحدهای کارا با حذف ورودی دوم.	۲۷
جدول ۵-۲	کارایی واحدهای کارا با حذف خروجی.	۲۷
جدول ۶-۲	کارایی <i>DMU</i> ها با حل مدل (۲ - ۳).	۳۳
جدول ۱-۳	ورودی و خروجی واحدهای تصمیم‌گیری مثال ۱-۳.	۴۵
جدول ۲-۳	کارایی واحدهای تصمیم‌گیری.	۴۶
جدول ۱-۴	ورودی و خروجی واحدهای تصمیم‌گیری.	۵۵
جدول ۲-۴	بازه کارایی و ناکارایی با استفاده از مدل <i>CCR</i> .	۵۶
جدول ۳-۴	بازه کارایی و ناکارایی با استفاده از مدل <i>RAM</i> .	۵۶
جدول ۴-۴	انواع <i>DMU</i> .	۶۲
جدول ۵-۴	نتایج حاصل از حل مدل ابرکارایی اصلاح شده.	۶۲

فصل ۱

مقدمات و مفاهیم پایه

۱-۱ مقدمه

ارزیابی عملکرد سازمانها در جهت گیری آنها نقش اساسی دارد. در این راستا می بایست میزان کارایی و بهره وری سازمانها مورد محاسبه قرار گیرد. یکی از ابزارهای مناسب و کارآمد در این زمینه تحلیل پوششی داده ها DEA ^۱ می باشد که به عنوان یک روش غیر پارامتری به منظور محاسبه کارایی واحدهای تصمیم گیرنده استفاده می شود.

مدل های تحلیل پوششی داده ها علاوه بر تعیین میزان کارایی نسبی، نقاط ضعف سازمانها را در شاخص های مختلف تعیین کرده و با ارائه میزان مطلوب آنها خط مشی سازمان را بسوی ارتقای کارایی و بهره وری مشخص می کند. همچنین الگوهای کارا که ارزیابی واحدهای ناکارا بر اساس آنها انجام گرفته است به واحدهای ناکارا معرفی می شوند. الگوهای کارا، واحدهایی هستند که با ورودی های مشابه واحدهای ناکارا خروجی بیشتر تولید کرده (ماهیت خروجی)، یا همان خروجی را با استفاده از ورودی های کمتر تولید کرده اند (ماهیت ورودی). این تنوع وسیع، موجب شده است استفاده از این تکنیک با سرعت فزاینده ای رو به گسترش باشد. همین امر باعث رشد فزاینده این تکنیک از بعد تئوری نیز شده است و آن را به یکی از شاخه های فعال در علم تحقیق در عملیات تبدیل نموده است.

هدف از این فصل، ارائه بعضی تعاریف و مدل های اساسی تحلیل پوششی داده ها می باشد. مفاهیم اساسی تحلیل پوششی داده ها اولین بار توسط چارنر و کوپر و رودز^۲ مطرح شد و با گذشت زمان توسعه یافت.

۲-۱ کارایی

به طور کلی کارایی نسبت بازده به منابع مصرف شده می باشد. به عبارت دیگر در بین واحدهای تصمیم گیرنده (DMU) ^۳ به واحدی کارا گفته می شود که در مقایسه با بقیه واحدها بالاترین کارایی را داشته باشد.

کارایی فارل

فرض می کنیم مجموعه ای از n واحد تصمیم گیرنده هر کدام با دو ورودی x_1, x_2 و یک خروجی y وجود دارند، فارل بحث را این گونه آغاز کرد که:

واحد (x_1, x_2, y) کارایی θ دارد اگر و فقط اگر واحد $(\frac{x_1}{\theta}, \frac{x_2}{\theta}, 1)$ کارایی θ داشته باشد. [۱۰، ۲۳]

^۱Data Envelopment Analysis

^۲Charnes, Cooper and Rhodes

^۳Decision Making Unite

کارایی نسبی

وقتی می‌گوییم DMU_k کارای نسبی است یعنی نسبت به دیگر DMU ها سنجیده شده است و کارایی DMU_k از دیگر DMU ها بهتر است.

۳-۱ تابع تولید

تابع تولید تابعی است که برای هر ترکیب از ورودی‌ها، ماکزیمم خروجی‌ها را می‌دهد. با داشتن این تابع می‌توان قضاوت کرد که یک واحد تصمیم‌گیری کارا هست یا نه. اما در اغلب موارد به دلیل پیچیدگی فرایند تولید و ... تابع تولید در دست نیست و مجبوریم تقریبی از آن را داشته باشیم که به دو صورت امکان پذیر می‌باشد: ۱- روش‌های پارامتری ۲- روش غیر پارامتری.

در روش پارامتری شکل خاصی از یک تابع را برای تخمین تابع تولید در نظر می‌گیریم و با استفاده از روش‌های ریاضی پارامترهای تابع را مشخص می‌کنیم. از جمله روش‌های پارامتری روش حداقل کردن مجموع مربعات انحرافات (LSE)^۴ و همچنین روش کاب داگلاس^۵ می‌باشد. در روش غیر پارامتری تابع تولید توسط یک مجموعه بنام مجموعه امکان تولید، تقریب زده می‌شود.

۴-۱ تحلیل پوششی داده‌ها (DEA)

تحلیل پوششی داده‌ها، تکنیکی برای محاسبه کارایی نسبی مجموعه‌ای از واحدهای تصمیم‌گیرنده است که با استفاده از برنامه‌ریزی ریاضی انجام می‌شود. عبارت نسبی به این دلیل است که کارایی حاصل، نتیجه مقایسه واحدها با یکدیگر است. وقتی که می‌گوییم واحد تصمیم‌گیرنده z ام کاراست یعنی این واحد در مقایسه با سایر واحدها خوب عمل می‌کند و از منابع خود به خوبی استفاده می‌کند.

تعریف ۱-۱. هر گاه $y_j \geq y_k, x_j \leq x_k$ و نامساوی اکید حداقل برای یک مولفه برقرار باشد، گوییم DMU_j بر DMU_k غالب است و یا به عبارت دیگر گوییم DMU_k مغلوب DMU_j است. [۲۳، ۱۰]

۵-۱ مجموعه امکان تولید

با داشتن تابع تولید به راحتی می‌توان کارایی یک واحد تصمیم‌گیرنده را محاسبه کرد اما به دلایل مختلف تابع تولید به راحتی محاسبه نمی‌گردد و در بعضی مواقع به دست آوردن صورت تحلیلی آن غیر ممکن می‌باشد. از این رو مجموعه‌ای بنام مجموعه امکان تولید (PPS)^۶ می‌سازیم و مرز آن را به عنوان تقریبی

^۴Least Squares Estimate

^۵Cobb Douglas

^۶Production Possibility Set

از تابع تولید در نظر می‌گیریم. تابع تولید حاصل از مجموعه امکان تولید یک مرز تقریبی است. مجموعه امکان تولید که با T نشان داده می‌شود به صورت زیر تعریف می‌شود:

$$T = \{(x, y) \mid x \text{ بتواند } y \text{ را تولید کند}\}$$

اصول موضوعه مجموعه امکان تولید

۱- اصل شمول مشاهدات: بردار ورودی x_j می‌تواند بردار خروجی y_j را تولید کند و تمام مشاهدات در T قرار دارند.

$$(x_j, y_j) \in T, \quad j = 1, \dots, n$$

۲- اصل امکان پذیری:

$$(x, y) \in T, \quad \bar{x} \geq x \Rightarrow (\bar{x}, y) \in T$$

$$(x, y) \in T, \quad \bar{y} \leq y \Rightarrow (x, \bar{y}) \in T$$

۳- اصل تحدب:

$$(x, y) \in T, \quad (x', y') \in T \Rightarrow [\lambda(x, y) + (1 - \lambda)(x', y')] \in T$$

۴- اصل بیکرانی اشعه:

$$(\lambda x, \lambda y) \in T \text{ و } (x, y) \in T \text{ اگر } \lambda \geq 0$$

۵- با استفاده از اصول موضوعه، مجموعه امکان تولید به صورت زیر می‌باشد:

$$T_c = \left\{ (x, y) \mid x \geq \sum_{j=1}^n \lambda_j x_j, \quad y \leq \sum_{j=1}^n \lambda_j y_j, \quad \lambda_j \geq 0, \quad j = 1, \dots, n \right\}$$

۶-۱ مدل‌های اساسی تحلیل پوششی داده‌ها

به طور کلی مدل‌های DEA به دو گروه شعاعی و غیر شعاعی تقسیم بندی می‌شوند.

الف) مدل‌های شعاعی: این مدل‌ها بر اساس اندازه کارایی فارل هستند. ویژگی مهم این گروه این است که با استفاده از برنامه ریزی خطی کارایی تکنیکی را در تابع هدف، به صورت امتیاز کارایی می‌سنجند. از انواع

مدلهای شعاعی می توان به مدل CCR ^۷ و BCC ^۸ اشاره کرد.

ب) مدل های غیر شعاعی: در مدل های غیر شعاعی کارایی تکنیکی تنها با بررسی متغیرهای کمکی (میزان کمبود یا مازاد در خروجی و ورودی ها) تعیین می شود. در مدل غیر شعاعی، الزاما امتیاز کارایی محاسبه نمی شود.

چارنز و همکاران در سال ۱۹۸۵، اولین بار مدل جمعی را به عنوان یک مدل غیر شعاعی پیشنهاد دادند. همچنین کوپر و همکاران در سال ۱۹۹۹ یک مدل غیر شعاعی DEA به عنوان مدل RAM ^۹ که یک مدل جمعی محدود شده بود، پیشنهاد کردند.

در این مطالعه ابتدا دو مدل شعاعی و سپس دو مدل غیر شعاعی را مرور می کنیم. در روش DEA واحد یا سازمان تحت بررسی، واحد تصمیم گیرنده (DMU) نامیده می شود. یک واحد تصمیم گیرنده عبارتست از واحدی که با دریافت بردار ورودی مانند $x = (x_1, \dots, x_m)$ بردار خروجی مانند $y = (y_1, \dots, y_s)$ را تولید می نماید. به طور کلی DMU ، سازمان یا نهادی است که ورودی ها را به خروجی ها تبدیل می کند و ارزیابی عملکرد آن مورد نظر است.

هر واحد تصمیم گیری را با m ورودی و s خروجی در نظر بگیرید و در تمام مشاهدات $x_j \neq 0$ و $x_j \geq 0$ و $y_j \neq 0$ ، $y_j \geq 0$.

تعریف ۱-۲. واحدهای تصمیم گیری که جزء داده های مساله می باشند را DMU مشاهده شده می گویند. [۱۰، ۲۳]

تعریف ۱-۳. واحدهای تصمیم گیری که جزء داده های مساله نباشند و از ترکیب خطی نامنفی دیگر واحدها بدست آمده باشد واحد مجازی گفته می شود. ورودی و خروجی یک واحد مجازی به صورت $\left(\sum_{j=1}^n \lambda_j x_j, \sum_{j=1}^n \lambda_j y_j \right)$ می باشد به طوریکه حداقل دو λ_j بزرگتر از صفر باشند. [۱۰، ۲۳]

تعریف ۱-۴. DMU_k با بردار ورودی x_k و بردار خروجی y_k را کارای نسبی گوئیم اگر $(-x_k, y_k)$ به وسیله هیچ زوج مرتبی مانند $\left(-\sum_{j=1}^n \lambda_j x_j, \sum_{j=1}^n \lambda_j y_j \right)$ مغلوب نگردد که در آن از اعضای مجموعه امکان تولید می باشد. [۱۰، ۲۳]

^۷Cooper Charnes Rhodes

^۸Banker Charnes Cooper

^۹Range Adjusted Measure

الف) مدل های شعاعی

۱-۶-۱ مدل CCR

در ارزیابی عملکرد، در واقع بدنبال این هستیم که هر واحد تصمیم گیری روی مرز کارایی (یا مرز مجموعه امکان تولید قرار دارد) یا خیر. به این منظور، مدل های مختلفی پیشنهاد شده است. اگر بر حسب ورودی کار کنیم باید بسنجیم که به ازای حداقل چه مقدار از θ ، $(\theta \mathbf{x}_k, \mathbf{y}_k)$ روی مرز T_c قرار دارد، بنابراین مدل CCR بصورت زیر بدست می آید:

$$\begin{aligned} \min \quad & \theta_k \\ \text{s.t.} \quad & (\theta \mathbf{x}_k, \mathbf{y}_k) \in T_c, \end{aligned}$$

اما شرط عضویت در T_c آنست که

$$\begin{aligned} \sum_{j=1}^n \lambda_j \mathbf{x}_j &\leq \theta_k \mathbf{x}_k, \\ \sum_{j=1}^n \lambda_j \mathbf{y}_j &\geq \mathbf{y}_k, \end{aligned}$$

پس در واقع مدل زیر را برای ارزیابی کارایی واحد حل می کنیم:

$$\begin{aligned} \min \quad & \theta_k \\ \text{s.t.} \quad & \sum_{j=1}^n \lambda_j \mathbf{x}_j \leq \theta_k \mathbf{x}_k, \\ & \sum_{j=1}^n \lambda_j \mathbf{y}_j \geq \mathbf{y}_k, \\ & \lambda_j \geq 0 \quad j = 1, \dots, n \end{aligned}$$

که به این مدل، مدل CCR با ماهیت ورودی گفته می شود.

مدل برنامه ریزی خطی CCR با ماهیت ورودی بعد از استانداردسازی عبارتست از:

$$\begin{aligned} \min \quad & \theta_k \\ \text{s.t.} \quad & \sum_{j=1}^n \lambda_j x_{ij} + s_i^- = \theta_k x_{ik}, \quad i = 1, \dots, m, \\ & \sum_{j=1}^n \lambda_j y_{rj} - s_r^+ = y_{rk}, \quad r = 1, \dots, s, \\ & \lambda_j \geq 0, \quad j = 1, \dots, n, \\ & s_i^- \geq 0, \quad i = 1, \dots, m, \\ & s_r^+ \geq 0, \quad r = 1, \dots, s, \end{aligned} \quad (1-1)$$

قضیه ۱-۵. اگر θ_k^* مقدار بهینه مدل پوششی CCR در ماهیت ورودی باشد، آنگاه $0 < \theta_k^* \leq 1$.

برهان. [۲۳، ۱۰]

^{۱۰}نماد (*) در این پایان نامه بهینگی را نشان می دهد.

تعریف ۶-۱. اگر در مدل CCR ، $\theta_k^* = 1$ ، آنگاه DMU_k کاراست. [۲۳، ۱۰]

تعریف ۷-۱. DMU_k در مدل CCR به مفهوم پاراتو کاراست، اگر و فقط اگر

$$1 - \text{مقدار بهینه هدف یک بدست آید. } (\theta_k^* = 1)$$

$$2 - \text{در تمامی جواب های بهینه } (s^-, s^+) = (0, 0) \text{ [۲۳، ۱۰]}$$

شرط اول در تعریف ۷-۱ کارایی تکنیکی یا کارایی شعاعی نامیده می شود، $\theta^* < 1$ اجازه می دهد که ورودی ها را بطور همزمان کاهش داد. مدل $(1 - 1)$ در واقع در دو مرحله حل می شود. در مرحله اول مینیمم θ را می یابیم و در مرحله دوم ماکزیمم مجموع متغیرهای کمکی را با در نظر گرفتن مقدار بهینه مرحله اول می یابیم.

در ارزیابی ماهیت خروجی، باید بسنجیم که به ازای چه مقدار افزایش خروجی، DMU به مرز کارایی می رسد. در واقع باید بررسی نمود به ازای چه مقدار φ ، $(x_k, \varphi y_k) \in T_c$ ، و شرط عضویت در T_c آن است که

$$\sum_{j=1}^n \lambda_j x_j \leq x_k,$$

$$\sum_{j=1}^n \lambda_j y_j \geq \varphi y_k,$$

بنابراین برای بدست آوردن میزان کارایی باید مدل زیر را حل کنیم:

$$\begin{aligned} \max \quad & \varphi_k \\ \text{s.t.} \quad & \sum_{j=1}^n \lambda_j x_j \leq x_k, \\ & \sum_{j=1}^n \lambda_j y_j \geq \varphi_k y_k, \\ & \lambda_j \geq 0, \quad j = 1, \dots, n \end{aligned}$$

که این مدل، مدل CCR با ماهیت خروجی نامیده می شود.

مدل CCR با ماهیت خروجی بعد از استاندارد سازی عبارتست از:

$$\begin{aligned} \max \quad & \varphi_k \\ \text{s.t.} \quad & \sum_{j=1}^n \lambda_j x_{ij} + s_i^- = x_{ik}, \quad i = 1, \dots, m \\ & \sum_{j=1}^n \lambda_j y_{rj} - s_r^+ = \varphi_k y_{rk}, \quad r = 1, \dots, s, \\ & \lambda_j \geq 0, \quad j = 1, \dots, n, \\ & s_i^- \geq 0, \quad i = 1, \dots, m, \\ & s_r^+ \geq 0, \quad r = 1, \dots, s, \end{aligned} \quad (2-1)$$

دوگان مدل پوششی CCR در ماهیت ورودی به صورت زیر می باشد که به آن مدل مضربی CCR می گوئیم.

$$\begin{aligned} \max \quad & \sum_{r=1}^s u_r y_{rk} \\ \text{s.t.} \quad & \sum_{r=1}^s u_r y_{rj} - \sum_{i=1}^m v_i x_{ij} \leq 0, \quad j = 1, \dots, n \\ & \sum_{i=1}^m v_i x_{ik} = 1, \\ & u_r \geq 0, \quad r = 1, \dots, s, \\ & v_i \geq 0, \quad i = 1, \dots, m, \end{aligned} \quad (3-1)$$

تعریف ۱-۸. اگر در مدل مضربی $\sum_{r=1}^s u_r^* y_{rk} = 1$ ، آنگاه DMU_k کاراست. [۱۰، ۲۳]

قضیه ۱-۹. اگر در مدل مضربی $\sum_{r=1}^s u_r^* y_{rk} = 1$ و $(\mathbf{u}^*, \mathbf{v}^*)$ به گونه ای یافت شود که $\mathbf{u}^* > 0, \mathbf{v}^* > 0$ ، آنگاه DMU_k به مفهوم پاراتو کاراست.

برهان. [۱۰، ۲۳]

۱-۶-۲ مدل BCC

مجموعه امکان تولید مدل BCC با اضافه کردن قید $\sum_{j=1}^n \lambda_j = 1$ به T_c به وجود می آید و به صورت زیر می باشد.

$$T_v = \left\{ (\mathbf{x}, \mathbf{y}) \mid \mathbf{x} \geq \sum_{j=1}^n \lambda_j \mathbf{x}_j, \quad \mathbf{y} \leq \sum_{j=1}^n \lambda_j \mathbf{y}_j, \quad \sum_{j=1}^n \lambda_j = 1, \quad \lambda_j \geq 0, \quad j = 1, \dots, n \right\}$$

در مدل BCC مانند مدل CCR برای بدست آوردن اندازه کارایی باید بسنجیم که هر واحد روی مرز کارایی و یا مرز مجموعه امکان تولید قرار دارد یا خیر. اگر بر حسب ورودی کار کنیم باید بسنجیم که به ازای حداقل چه مقدار از θ ، $(\theta \mathbf{x}_k, \mathbf{y}_k)$ روی مرز T_v قرار دارد.

$$\begin{aligned} \min \quad & \theta_k \\ \text{s.t.} \quad & (\theta \mathbf{x}_k, \mathbf{y}_k) \in T_v, \end{aligned}$$

اما شرط عضویت در T_v آن است که

$$\begin{aligned} \sum_{j=1}^n \lambda_j \mathbf{x}_j & \leq \theta_k \mathbf{x}_k, \\ \sum_{j=1}^n \lambda_j \mathbf{y}_j & \geq \mathbf{y}_k, \\ \sum_{j=1}^n \lambda_j & = 1, \end{aligned}$$

پس در واقع مدل زیر را برای ارزیابی کارایی واحد حل می کنیم:

$$\begin{aligned} \min \quad & \theta_k \\ \text{s.t.} \quad & \sum_{j=1}^n \lambda_j \mathbf{x}_j \leq \theta_k \mathbf{x}_k, \\ & \sum_{j=1}^n \lambda_j \mathbf{y}_j \geq \mathbf{y}_k, \\ & \sum_{j=1}^n \lambda_j = 1 \\ & \lambda_j \geq 0 \quad j = 1, \dots, n \end{aligned}$$

که به این مدل، مدل BCC با ماهیت ورودی گفته می شود.

مدل برنامه ریزی خطی BCC با ماهیت ورودی بعد از استانداردسازی عبارتست از:

$$\begin{aligned} \min \quad & \theta_k \\ \text{s.t.} \quad & \sum_{j=1}^n \lambda_j x_{ij} + s_i^- = \theta_k x_{ik}, \quad i = 1, \dots, m, \\ & \sum_{j=1}^n \lambda_j y_{rj} - s_r^+ = y_{rk}, \quad r = 1, \dots, s, \\ & \sum_{j=1}^n \lambda_j = 1, \\ & \lambda_j \geq 0, \quad j = 1, \dots, n, \\ & s_i^- \geq 0, \quad i = 1, \dots, m, \\ & s_r^+ \geq 0, \quad r = 1, \dots, s, \end{aligned} \quad (4-1)$$

دوگان مدل (۴-۱) به صورت زیر می باشد که به آن مدل مضربی BCC گفته می شود.

$$\begin{aligned} \max \quad & \sum_{r=1}^s u_r y_{rk} + u_o \\ \text{s.t.} \quad & \sum_{r=1}^s u_r y_{rj} - \sum_{i=1}^m v_i x_{ij} + u_o \leq 0, \quad j = 1, \dots, n \\ & \sum_{i=1}^m v_i x_{ik} = 1, \\ & u_r \geq 0, \quad r = 1, \dots, s, \\ & v_i \geq 0, \quad i = 1, \dots, m, \\ & u_o \text{ آزاد} \end{aligned} \quad (5-1)$$

تعریف ۱-۱۰. اگر در مدل BCC ، $\theta_k^* = 1$ ، آنگاه DMU_k کاراست. در غیر این صورت ناکارای BCC است. [۱۰، ۲۳]

تعریف ۱-۱۱. اگر در مدل BCC ، $\theta_k^* = 1$ و همچنین $(s^-, s^+) = (0, 0)$ ، آنگاه DMU_k به مفهوم پاراتو کاراست. [۱۰، ۲۳]

تعریف ۱-۱۲. اگر در مدل مضربی $\sum_{r=1}^s u_r^* y_{rk} = 1$ ، آنگاه DMU_k کاراست. [۲۳، ۱۰]

۳-۶-۱ مدل ابرکارایی AP

در سال ۱۹۹۳ اندرسون و پیترسون^{۱۱} مدل ابرکارایی AP را برای رتبه بندی DMU های کارا معرفی کردند. روش آن ها بدین صورت بود که واحد تصمیم گیرنده DMU_k را از مجموعه امکان تولید حذف نمودند و مدل DEA باقیمانده را برای باقی مانده DMU ها اجرا نمودند، [۲]. مدل پیشنهادی برای آنها، جهت رتبه بندی چنین است:

$$\begin{aligned} \max \quad & \sum_{r=1}^s u_r y_{rk} + u_o \\ \text{s.t.} \quad & \sum_{r=1}^s u_r y_{rj} - \sum_{i=1}^m v_i x_{ij} + u_o \leq 0, \quad j = 1, \dots, n, j \neq k \\ & \sum_{i=1}^m v_i x_{ik} = 1, \\ & u_r \geq 0, \quad r = 1, \dots, s, \\ & v_i \geq 0, \quad i = 1, \dots, m, \\ & u_o \text{ آزاد} \end{aligned} \quad (6-1)$$

دوگان مدل (۱-۶) به صورت زیر خواهد بود:

$$\begin{aligned} \min \quad & \theta_k \\ \text{s.t.} \quad & \sum_{j=1, j \neq k}^n \lambda_j x_{ij} + s_i^- = \theta_k x_{ik}, \quad i = 1, \dots, m, \\ & \sum_{j=1, j \neq k}^n \lambda_j y_{rj} - s_r^+ = y_{rk}, \quad r = 1, \dots, s, \\ & \sum_{j=1, j \neq k}^n \lambda_j = 1, \\ & \lambda_j \geq 0, \quad j = 1, \dots, n, \\ & s_i^- \geq 0, \quad i = 1, \dots, m, \\ & s_r^+ \geq 0, \quad r = 1, \dots, s, \end{aligned} \quad (7-1)$$

مدل های (۱-۶) و (۱-۷) مدل های مضربی و پوششی $AP - BCC$ در ماهیت ورودی می باشند. در مدل ابرکارایی حذف واحدهای ناکارا تغییری در مرز کارایی ایجاد نمی کند و همان مرز قبلی باقی می ماند. بنابراین مدل به ازای حذف واحد ناکارا همواره شدنی است.

حذف واحد کارایی غیر راسی و کارایی ضعیف (در صورت عدم وجود ورودی یا خروجی صفر) نیز تغییری در شکل مرز ایجاد نمی کند زیرا این واحدها جزء رئوس مرز کارایی نیستند و مدل همواره شدنی

^{۱۱}Anderson and Petersen

است. تنها حذف واحدهای کارای راسی شکل مرز را تغییر می دهد زیرا این واحدها رئوس مرز کارایی هستند و با حذف آنها شکل مرز تغییر می کند.

قضیه ۱-۱۳. مدل ابرکارایی AP همواره شدنی است اگر و فقط اگر هیچ کدام از داده ها مولفه ی صفر نداشته باشد.

برهان. [۲۳، ۱۰]

ب) مدل های غیر شعاعی

۱-۶-۴ مدل جمعی

محققان مدت طولانی است که به مدل جمعی به عنوان جایگزینی برای مدل های شعاعی، توجه دارند. زیرا مدل جمعی در ماهیت ورودی یا ماهیت خروجی مطرح نمی شود که یک اندازه کارایی تکنیکی غیر شعاعی تولید کند، یعنی این مدل اندازه های مازاد ورودی و کمبود خروجی را جهت تولید یک مقدار کارایی تکنیکی غیر شعاعی جمع می کند، [۵]. کارایی k -امین DMU به صورت زیر اندازه گیری می شود:

$$\begin{aligned} \max \quad & \sum_{i=1}^m s_i^- + \sum_{r=1}^s s_r^+ \\ \text{s.t.} \quad & \sum_{j=1}^n \lambda_j x_{ij} + s_i^- = x_{ik}, \quad i = 1, \dots, m, \\ & \sum_{j=1}^n \lambda_j y_{rj} - s_r^+ = y_{rk}, \quad r = 1, \dots, s, \\ & \lambda_j \geq 0, \quad j = 1, \dots, n, \\ & s_i^- \geq 0, \quad i = 1, \dots, m, \\ & s_r^+ \geq 0, \quad r = 1, \dots, s, \end{aligned} \quad (8-1)$$

مدل جمعی، میزان کارایی تکنیکی را با استفاده از متغیرهای کمکی تعیین می کند. بدین صورت که:

(۱) کارایی کامل: مقدار بهینه تابع هدف صفر باشد یعنی به ازای هر i و r داریم $(s_i^-, s_r^+) = (0, 0)$

(۲) ناکارایی: حداقل یک متغیر کمکی غیر صفر وجود داشته باشد.

مدل جمعی (۸-۱)، مقدار کارایی تکنیکی را نمی دهد مطابق نظر کوپر و همکاران [۹] اندازه کارایی

تکنیکی در مدل جمعی به صورت زیر محاسبه می شود:

$$AM^* = 1 - \frac{1}{m+s} \left(\sum_{i=1}^m \frac{s_i^-}{x_{ik}} + \sum_{r=1}^s \frac{s_r^+}{y_{rk}} \right) \quad (9-1)$$

در عبارت (۹-۱) همه x_{ik}, y_{rk} مثبت فرض می شوند. متغیرهای کمکی (s^-, s^+) از جواب بهین

(۸-۱) بدست آمده اند. قسمت دوم عبارت (۹-۱) میزان ناکارایی کل را نشان می دهد که مقدار کارایی

تکنیکی از کم کردن ناکارایی کل از یک بدست می آید.